

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.199/2020/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a Benke Barnabás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Benke Barnabás ügyvéd, cím) által képviselt I.rendű felperes neve (cím) I. rendű és II.rendű felperes neve (cím) II. rendű felpereseknek - a Dr. Szabó József (cím) ügyvéd által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.720/2017/89. sorszámú ítélete ellen a II. rendű felperes által 91. sorszám alatt benyújtott és 93. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a II. rendű felperest terhelő elsőfokú perköltséget 550 000 (ötszázötvenezer) forintba mérsékli.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült, állam által előlegezett 60 000 (hatvenezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

- [1] Az I-II. rendű felperesek az elsőfokú bíróságnál támasztott keresetükben kérték a bíróságot, hogy az alperes és néhai V. M. (örökhagyó) között 2017. május 17. napján, illetve 2017. július 10. napján létrejött két adásvételi szerződés érvénytelenségét állapítsa meg. A 2017. május 17. napi adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlan vételárát az abban írt felek 20 000 000 forintban, míg a 2017. július 10. napján létrejött szerződéssel érintett két ingatlan vételárát 7 000 000, illetve 3 000 000 forintban állapították meg. Az érvénytelenségi keresettel érintett szerződésekben szereplő ellenszolgáltatások együttes értéke tehát 30 000 000 forint volt. A felperesek keresetükben kérték továbbá, hogy a szerződés érvénytelensége folytán, annak megállapítása esetén a bíróság keresse meg az illetékes földhivatalt a szerződésekkel érintett ingatlanok vonatkozásában a tulajdonjoguk bejegyzése érdekében, öröklés jogcímén.
- [2] Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította és egyenként kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 750 000 forint ügyvédi képvisellel felmerült perköltséget. Az ítélet

indokolásában kifejtette, hogy az adásvételi szerződések érvénytelensége körében az adásvételi szerződésben rögzített ellenérték a pertárgyérték, ugyanakkor azonban a felperesek öröklésen alapuló tulajdonszerzésüket is kérték bejegyeztetni az ingatlan-nyilvántartásba, melynek körében az ingatlanok értékét 38 000 000 forintban jelölték meg. Az indoklás szerint az elsőfokú bíróság tehát összeszámította a szerződés érvénytelensége és a közvetve tulajdonjog megállapítása iránt előterjesztett keresetek pertárgyértékeit, amelyet így mindösszesen 68 000 000 forintban állapított meg.

[3] Az ítélet ellen a II. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak oly módon történő megváltoztatását, hogy a másodfokú bíróság az őt terhelő ügyvédi munkadíjat teljes egészében engedje el. Utóbb a fellebbezése indokolása körében előadta, hogy a pertárgyérték álláspontja szerint nem az elsőfokú bíróság által megállapított 68 000 000 forint, hanem csak 34 000 000 forint. Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a felpereseket terhelő perköltség összegét azzal indokolta, hogy a 68 000 000 forintos pertárgyértékhez igazodó ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte. Az annak alapján számított ügyvédi munkadíj pedig messze nem éri el az elsőfokú bíróság által megállapítottat. Az I. rendű felperes, illetve az alperes a másodfokú eljárásban nem tett nyilatkozatot.

[4] Az ítélet tábla a II. rendű felperes fellebbezési kérelmének korlátai között az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában helyesen mutatott rá, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perekben a pertárgyérték a szerződésben kikötött ellenszolgáltatás értékével egyezik meg. Ez a perben nem vitásan 30 000 000 forint volt. Ugyanakkor a másodfokú bíróság nem osztja azt az álláspontot, miszerint a szerződés érvénytelenségének megállapítása esetén bekövetkező jogkövetkezmény, akár bírói megállapítása iránti kérelem egy olyan önálló kereseti kérelem lenne, amely a pertárgyértéket növelné. A felperesek tulajdonszerzése pernyertességük esetén ugyanis nem a bíróság jogalakító döntésének a következménye, hanem a szerződés érvénytelenségének szükségképpen törvényes eredménye.

Mindebből pedig az is következik, hogy a pertárgyérték alapú ügyvédi munkadíj megállapításánál anélkül, hogy arra ténybeli és ezen keresztül jogi indok lett volna, az elsőfokú bíróság a vonatkozó rendelet szabályai által megállapíthatótól magasabb összegben állapította meg az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján, ugyanis a 30 000 000 forintos pertárgyértékre vetített ügyvédi munkadíj az első 10 000 000 forint utáni 5 %, a maradék 20 000 000 forint utáni 3 %-os mérték figyelembevételével mindösszesen 1 100 000 forint, azaz felperesenként 550 000 forint lehet.

[5] Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, figyelemmel még a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltakra is. A II. rendű felperesi fellebbezés korlátaira figyelemmel és ugyancsak a fenti indokokból a jogszabálynak megfelelő mértékben állapította meg a II. rendű felperest az alperes javára terhelő elsőfokú perköltség összegét.

[6] A másodfokú eljárásban felmerült, a fellebbező II. rendű felperes költségmentességére figyelemmel az állam által előlegezett 60 000 forint jogorvoslati illeték az állam terhén marad, figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § és 14. §-a alapján.

Debrecen, 2020. július 7.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró,

Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -